

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/134/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5922010280
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5922010280.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 5. januára 2023 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným N. X., nar. X.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8Nt/39/2022-41 z 5.10.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného N. X. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 8Nt/39/2022-41 z 5.10.2022 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného N. X. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pôvodne Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 1T/144/2013 zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 5.10.2022 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený podal sťažnosť a prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

Dňa 27.10.2022 okresnému súdu bolo elektronicky doručené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného N. X., prostredníctvom obhajcu, podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorý uviedol nasledovné:

„Nikto nespochybňuje, že v čase, keď malo dôjsť ku skutku - II., III., IV. štvrtrok 2012 - bol odsúdený N. X. konateľom a spoločníkom spoločností GURMA, s.r.o. že prebehli obchody s cukrom, za ktoré prebehli aj platby.

Podstatnou novou skutočnosťou bola a je výpoveď svedka G. X., z ktorej jednoznačne vyplynulo, že celý obchod zabezpečoval on, že pripravoval daňové priznania na DPH, on teda deklaroval nulovú daňovú povinnosť, teda nie tak ako je uvedené v odsudzujúcom rozsudku OS Ružomberok 1T/144/2013 zo 14. januára 2016.

Odsúdený N. X. nemal prístup k dokladom spoločnosti GURMA, s.r.o., teda ani k účtovným. Nevystavoval faktúry, nemal žiadnu vedomosť o podrobnostiach obchodov a následnej povinnosti priznania DPH a o odvodoch DPH.

Svedok G. X. vypovedal ako svedok na verejnom zasadnutí Okresného súdu Ružomberok dňa 5.10.2022, že si je istý, že p. X. nevedel o týchto obchodoch s cukrom, nevedel o DPH, teda opakovane potvrdil svoju výpoveď pred vyšetrovateľom NAKA zo dňa 6.11.2019 vo veci vedenej pod sp.zn. ČVS: PPZ-62/NKA-ST4-2019.

To, že odsúdený N. X. bol konateľom a spoločníkom spoločnosti GURMA, s.r.o. a že bol za činnosť zodpovedný, neznamená, že spáchal trestný čin podľa § 276 ods. 1 a 3 Trestného zákona. V konaní odsúdeného N. X. absentuje vôľová zložka, resp. úmyselné konanie. Nemal možnosť, nemohol ovplyvniť činnosť firmy, čo bolo preukázané okrem iného aj tým, že od apríla do decembra 2012 bol podrobovaný operáciám - čiastočným amputáciám dolných končatín. Svedok G. X. sám priznal, že jeho činnosťou došlo k skráteniu dane z pridanej hodnoty, na čom odsúdený N. X. nemal žiadny podiel.

Z výpovedí ostatných svedkov (L., P., J.) nevyplýva, že by skutok skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 až 3 Trestného zákona mal spáchať odsúdený N. X..

Mám za to, že novou skutočnosťou, výpoveďou svedka G. X., boli vyvrátené skutkové tvrdenia, na základe ktorých došlo k odsudzujúcemu rozsudku. Teda aj z tohto pohľadu je potrebné posudzovať prípadnú mieru zavinenia, totožnosť konania a či pôvodne uložený trest nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu, teda že sú tu dané dôvody na povolenie obnovy konania.

Dávam do pozornosti, či v danom prípade neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, lebo tento skutok odsúdený N. X. spáchal predtým, ako bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T/3/2000 zo dňa 22.10.2013 s poukazom na § 42 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Žiline zrušil uznesenie Okresného súdu Ružomberok, aby sám vo veci rozhodol a návrh na obnovu konania povolil, resp. aby vrátil vec na nové prejednanie Okresnému súdu Ružomberok.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného N. X..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však

musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Ustanovenie § 394 Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre obnovovacie konanie - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednanie a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť

vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného N. X. na povolenie obnovy konania nejedná.

Aj keď možno akceptovať, že zmena výpovede svedka má charakter nového dôkazu, podľa názoru krajského súdu však nie je splnená druhá materiálna podmienka na povolenie obnovy konania, a to fakt, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por. Vina odsúdenému bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a dostatočným spôsobom odôvodnená už v pôvodnom konaní a nové dôkazy predložené odsúdeným nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Krajský súd považuje za nadbytočné opakovať veľmi správne závery okresného súdu a v plnom rozsahu odkazuje na správne práve závery uvedené v napadnutom uznesení okresného súdu.

Krajský súd sa podrobne oboznámil s námietkami uvedenými v písomných dôvodoch sťažnosti a po ich dôkladnom preštudovaní konštatuje, že tieto nie sú dôvodné. Sťažnostné argumenty odsúdeného nie sú spôsobilé zvrátiť stavu vecí a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou. Argumenty uvádzané v sťažnosti odsúdeného sú len opakovaním argumentov prednesených v písomných dôvodoch návrhu na obnovu konania, resp. argumentov prednesených v pôvodnom konaní, pričom okresný súd sa s týmito námietkami dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného N. X. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.